

[Indenrigsministeren.]

gaar selvfølgelig ind i ens Bevidsthed, naar man læser denne Paragraf, at der her er givet Boligtilsynsraadet en Opgave, ikke blot som Ankeinstans, men at der er givet det et særligt Initiativ, saaledes at Boligtilsynsraadet, hvis et lokalt Boligtilsyn ikke røgter sin Opgave, som Boligtilsynsraadet mener det er rigtigt, kan gribe direkte ind og give Direktiver. Det er rigtigt, at noget saadant ikke er almindeligt, men paa den anden Side er det ikke noget, vi ikke har kendt før. Nu har jeg ikke haft Tid til at tænke disse Ting igennem, men der randt mig i Tanken f. Eks. den Byplanlov, som vi gennemførte sidste Foraar. Der er der Tilfælde, hvor Kommunen har visse Opgaver, og hvis disse Opgaver ikke tages op, kan direkte Paabud gives af Indenrigsministeriet. Det, det drejer sig om i den Forbindelse, er netop, at Forvaltningen af denne Lov for saa vidt skulde være ensartet, og derfor siger jeg ogsaa dette med Henblik paa det, det ærede Medlem Hr. Skjerbæk var inde paa vedrørende § 13, som selvfølgelig er en Paragraf der betyder et anseligt Indgreb. Det ærede Medlem siger, at det farlige ved det er, at der bygges paa et Skøn, og Skønnet kan være højt forskelligt. Nu maa Afgørelsen i disse sundhedsmæssige Forhold altid bygge paa et Skøn, men netop fordi Skønnet kan være forskelligt, har Ejerne Mulighed for at kunne indanke Afgørelsen for den Myndighed, der kan foretage et ensartet Skøn de forskellige Steder i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk var inde paa, at man har en Myndighed i Øjeblikket, der svarer til den Myndighed, som Boligtilsynsraadet vil faa, nemlig Sundhedskommissionen, og det er paa en Maade rigtigt. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Nøhr, naar han siger, at han har det Indtryk, at mange Steder i Byerne har Sundhedskommissionerne ikke øvet den Virksomhed paa dette Omraade, som de kunde med den Myndighed, de har gennem Lovgivning og Sundhedsvedtægt. Jeg har ogsaa tit sagt til mig selv, at det egentlig er mærkeligt, at Saneringen ikke i højere Grad kan fremmes, naar Sundhedskommissionen har den Myndighed, den har. Men her er der en Ting, man maa huske paa, nemlig dette, at vel kan Sundhedskommissionen i mangfoldige Tilfælde gribe ind over for den enkelte Lejlighed, skønt det heller ikke altid er saa let, naar Ejeren siger: Jeg er rede til at ændre det og det ved Lejligheden — men den kan ikke nær saa ofte gøre det over for alle Lejligheder i en Ejendom, selv om alle

er enige om, at Ejendommen burde rives ned. Deri ligger den store Vanskelighed for Sundhedskommissionerne, som man maa have i Erindring, naar man nu, maaske med nogen Ret, kritiserer dem.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk var, forstod jeg, særlig ængstelig for Bestemmelsen i § 16, hvor der gives en Bemyndigelse til at sige, at en Ejendom ikke maa anvendes til Beboelse efter det og det Tidspunkt. Men lad os nu tage ganske praktisk paa dette Forhold! Tror det ærede Medlem ikke, at hvis han og jeg sammen med Folk, der har mere Forstand paa bygningsmæssige og andre Forhold, end vi maaske har, saa paa en Ejendom og blev enige om, at den egentlig var opslidt, at den set fra sundhedsmæssige og andre Synspunkter skulde væk, vilde vi dog alligevel tage et vist Hensyn til Ejeren og sige: Nu vel, vi vil give denne Ejendom 10 Aar, eller hvad der nu kan være Tale om, og derved forberede Saneringen frem i Tiden. Jeg tror slet ikke, det er saa vanskeligt. Jeg tror, at man i mange Tilfælde vilde finde det rimeligt at give Ejeren en vis Frist.

Dermed kommer jeg til de Spørgsmaal, som nogle maaske vil kalde de vanskeligste, nemlig Erstatningsspørgsmaalene. Her maa jeg ogsaa sige, at det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har faaet et grundigt Indtryk af, hvad det egentlig drejer sig om. Det ærede Medlem bruger f. Eks. det Udtryk, idet han forskanser sig bag Grundlovens Ejendomsparagraf, at her ser man altsaa, at først nedsætter man Ejendoms skylden, og saa eksproprierer man. Der er jo enkelte Jurister, der har set paa dette Lovforslag. Mænd som i hvert Fald juridisk set kan hamle op med det ærede Medlem, og de siger god for dette Forslag. Mon man saa ikke ogsaa kunde gøre det i Gudme-Kredsen? Det tror jeg.

Men jeg vil føje til, at det er slet ikke der, Problemet ligger. Nej, Problemet ligger paa et helt andet Punkt juridisk set. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var for saa vidt inde paa det. Lad os tage det rent konkret. Lad os sige, at der er en Ejendom, som er saadan, at maaske alle her, ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, vil sige: Den er ikke egnet til Beboelse, det er en Skandale, at den og den Lejlighed er beboet. Vi er enige om, at der kan nedlægges Forbud imod, at den bebos. Ja, saa er vi ved det konkrete Problem: Hvad skal den Mand, der ejer denne Ejendom, have i Erstatning? Er Grundlovens Begreb „fuldstændig Erstatning“ en Erstat-